LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, TARMO PELTOKOSKI, PROKOFJEVS UN ŠOSTAKOVIČS

LNSO, TARMO PELTOKOSKI, PROKOFIEV, AND SHOSTAKOVICH

2024. gada 19. decembrī plkst. 19.00 Hanzas Peronā
2024. gada 20. decembrī plkst. 19.00 koncertzālē "Latvija"

19 December 2024 at 7 PM at Hanzas Perons
20 December 2024 at 7 PM at the Concert Hall *Latvija*

ANTONS MEHIASS | ANTON MEJIAS — klavieres | piano
Diriģents | Conductor **TARMO PELTOKOSKI**

---

19. decembra koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert on 19 December is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

SERGEJS PROKOFJEVS (*Sergei Prokofiev*, 1891–1953)

Trešais klavierkoncerts Domažorā op. 26 (1917–1921)
Piano Concerto no. 3 in C major, op. 26 (1917–1921)

I. *Andante. Allegro*
II. *Tema con variazioni*
III. *Allegro ma non troppo*

25'–30'

II DAĻA | PART II

DMITRIJS ŠOSTAKOVIČS (*Dmitri Shostakovich*, 1906–1975)

Septītā simfonija Domažorā "Ļeņingradas" op. 60 (1941)
Symphony no. 7 *Leningrad* in C major, op. 60 (1941)

I. *Allegretto*
II. *Moderato (poco allegretto)*
III. *Adagio — Largo — Moderato risoluto — Largo — Adagio*
IV. *Allegro non troppo — Moderato*

75'–85'

Kultūras ministrija
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
MŪZIKAS SAULE

PROKOFJEVS

Par Prokofjevu un viņa Trešo koncertu klavierēm un orķestrim 2019. gada LNSO sezonas noslēguma koncerta programmiņā raksta Orests Silabriedis:

"Sergejam Prokofjevam nepatika blāvais, pliekanais, sentimentālais. Viņam imponēja oriģinalitāte un spilgta, precīza doma. Prokofjevs bija ne tikai viens no sava laika virtuozākajiem pianistiem, bet arī izcils humorpilns stāstnieks. Jaunībā kaislīgs šahists, vēlākos gados azartisks kāršu spēlmanis. 20.–30. gadus pavadīja ASV un Eiropā. 1936. gadā atgriezās padomju dzimtenē, un daudz laimes šī atgriešanās nenesa. Varas atzinību deva mūzika Eizenšteina filmai "Aleksandrs Ņevskis". 1948. gada februārī Prokofjeva karjeru faktiski apstādināja Ždanova antiformālisma runa PSKP CK plēnumā. Kultūras procesi Padomju Savienībā sastinga, un atkusni, kas nāca pēc Staļina nāves, Prokofjevs nesagaidīja — slimību pieveikts, viņš nomira vienā dienā ar Josifu Visarionoviču.

Sergejs Prokofjevs komponējis piecus klavierkoncertus, un tie visi tapuši viņa mūža pirmajā daļā — līdz 41 gada vecumam. Četri no šiem koncertiem (Pirmais, Otrais, Trešais, Piektais) pirmatskaņoti Prokofjeva dzīves laikā ar autoru pie klavierēm, savukārt Ceturto klavierkoncertu, kas sacerēts labo roku karā zaudējušajam Polam Vitgenšteinam, atskaņoja tikai pēc komponista aiziešanas mūžībā.

Sergejs Prokofjevs augstu vērtēja Jozefa Haidna mūziku, ne mazums Vīnes klasicisma elementu sastopami daudzveidīgajā mūzikā, arī Trešajā klavierkoncertā, par kuru krievu sudraba laikmeta ievērojamais dzejnieks Konstantīns Baļmots teicis — "un saules bungas sit nepieveicams skits". Šī koncerta pirmatskaņojumā Čikāgā pie klavierēm bija pats autors, koncertu neviens nesaprata, tomēr pieņēma puslīdz atzinīgi, ko nevar teikt par Ņujorkas atskaņojumu, kur opusu izsvilpa. Pasaules slavu šis koncerts ieguva tikai pēc Serža Kusevicka lasījuma Parīzē 1922. gadā. Līdzīgi ar pašu autoru. Trešais klavierkoncerts, kura pirmās skices dzima jau 1917. gadā, bija iecerēts ar domu, ka jāizpatīk amerikāņu publikai, tomēr panākumi bija viduvēji, Prokofjevam neizdevās atkārtot Sergeja Rahmaņinova spožo Amerikas karjeru ne klavierspēles, ne kompozīcijas jomā, un 1922. gadā Prokofjevs devās uz Eiropu, kur pavadīja turpmākos gadus, savukārt mums — bez mazākām aizdomām par izdabāšanu amerikāņu gaumei — ticis šedevrs ar lielu un patiesu dzīvesprieka devu."

ŠOSTAKOVIČS

"Diktatūras ēnu zemē nevar spriest melnbaltās kategorijās. Minētie komponisti [Dmitrijs Šostakovičs, Sergejs Prokofjevs, Rihards Štrauss] nebija nedz velnišķas būtnes, nedz arī svētie, viņi bija nedroši aktieri uz sašķiebušās skatuves. [...] Lielākā daļa gan nedzīvo ne īsti tumsā, ne īsti gaismā; par to viņu visu vārdā būtu varējis liecināt Šostakovičs." (Alekss Ross, "Viss cits ir troksnis")

Dmitrijs Šostakovičs uzskatāms par vienu no lielākajiem 20. gadsimta simfoniķiem, kurš mantojumā pasaulei atstājis arī 15 simfonijas. Būdams liecinieks 1917. gada revolūcijai, Staļina represijām, Otrajam pasaules karam, "Hruščova atkusnim" un pat Brežņeva stagnācijai, viņu varētu dēvēt par komponistu-akrobātu, kurš savā daiļradē balansē starp valdošās ideoloģijas ciešajiem grožiem un palikšanu atklātam pret sevi. Nereti pārjūtīgs, neirotisks un ārkārtīgi inteliģents (laikabiedru atmiņās — staigājoša pretruna), allaž mēģinājis pielāgoties apstākļiem, Šostakovičs veidojis neparastu, spilgtu mūzikas valodu, kas pilna groteskas un satīras un vēl šodien pilnībā neizzinātu zemtekstu. Viņa mūzikā kā "greizajā spogulī" atainojas gan autobiogrāfiski, gan jau pieminētie sarežģītie politiskie notikumi, kas bieži vien savā starpā bijuši cieši saistīti.

1941. gada vasarā Padomju Savienībā strauji un agresīvi iebrūk vācu armija. Jau 9. septembrī vērmahts ielenc Ļeņingradu un uz teju 900 dienām pārtrauc jebkādus pilsētas sakarus ar ārpasauli. Ļeņingradas blokādes laikā dzīvību zaudēja no 600 000 līdz 1 500 000 pilsētas iedzīvotāju, to padarot par vienu no postošākajām humānajām katastrofām vēsturē. Kad sākās blokāde, savā dzimtajā pilsētā atradās arī komponists. Jau septembrī viņš Radio ēterā paziņojis, ka pabeidzis pirmās divas simfonijas daļas. 1. oktobrī viņu no Ļeņingradas evakuē uz Kuibiševu (šodien — Samaru), kur simfonija tiek pabeigta, 1942. gada martā piedzīvo pirmatskaņojumu un vēlāk tiek atskaņota visā pasaulē. 1942. gada 9. augustā simfoniju atskaņo aplenktajā Ļeņingradā pilsētas radio orķestris diriģenta Karla Eliasberga vadībā. Orķestra rindas bija retas, daži bija pametuši pilsētu, citi — miruši. Trīs no mūziķiem, kas piedalījās simfonijas iestudēšanā, tā arī nesagaidīja tās atskaņojumu.

Septītās simfonijas pirmā daļa sākas apņēmīgi, taču šo apņēmību pārrauj sākotnēji neuzkrītošā, vēlāk pat nospiedošā "iebrukuma" tēma, kuru ostinētā mazās bungas ritma un tēmas stūrgalvīgā atkārtojuma dēļ varētu salīdzināt ar Ravela "Bolero". Laikabiedru atmiņas liecina, ka simfonijas pirmās daļas epizodes tēma ir komponēta pirms kara sākuma un ir universāls ļaunā attēlojums. Pēc neglābjami klātesošās, kulminējošās un iznīcinošās "iebrukuma" tēmas skan skumjš un mierinošs fagota solo, taču koda liecina, ka iebrucējs elpo pakausī. Seko skercoza otrā daļa, kur vieglums un liriskums pārvēršas groteskā pārspīlējumā,

uzspēlētā līksmībā. Simfonijas lēnā daļa skan kā lamentācija — malējos formas posmos visa orķestra audumā, taču vidusdaļā kā flautas monologs. To pārtrauc "iebrucēju" atgriešanās, kas īslaicīgi pāršķeļ trešās daļas sēras un mierinājumu. Finālā Šostakovičs meistarīgi risina muzikālās intensitātes un spriedzes līmeņus un simfoniju rezultē triumfālā (iespējams, apzināti pārsātinātā) noslēgumā.

Somu-kubiešu izcelsmes pianists **ANTONS MEHIASS** pirmo koncertu sniedzis astoņu gadu vecumā, savukārt līdz desmit gadu vecumam pilnībā apguvis "Labi temperētā klavesīna" 1. daļu. Kopš tā laika Mehiass papildinājis savu repertuāru ar visām Baha "Franču" un "Angļu" svītām, partitām un "Labi temperētā klavesīna" 2. daļu.

2023. gada augustā Antons Mehiass debitējis ASV ar "Losandželosas filharmoniķiem" *Hollywood Bowl* amfiteātrī diriģenta Tarmo Peltokoski vadībā. 2023./2024. gada sezonā debitējis Rūras klavierfestivālā, Drēzdenes *Musikfestspiele* un Minhenē. Savukārt 2024./2025. gadā gaidāma solo debija Berlīnē.

Papildus Tarmo Peltokoski viņš ir muzicējis ar diriģentiem Klausu Mekeli un Lorensu Renesu, kā arī ar Helsinku FO, Tamperes FO un Mančestras Hallē orķestri. 2023. gada februārī uzstājies ar baritonu Matiasu Gērni, atskaņojot Šūberta "Ziemas ceļu" Tulūzas Kapitolija teātrī.

Viņš ir Vioti Starptautiskā pianistu konkursa un Ziemeļvalstu pianistu konkursa laureāts.

Antons Mehiass sācis apgūt klavierspēli piecu gadu vecumā Meri Louhosas vadībā, vēlāk studējot Sibēliusa akadēmijā pie Tepo Koivisto un Niklasa Poki. Pašlaik viņš turpina bakalaura studijas Kērtisa mūzikas institūtā Ignata Solžeņicina vadībā, papildinot zināšanas pie slavenā Gerija Grafmana.

Sākoties 2026./2027. gada koncertsezonai, somu diriģents **TARMO PELTOKOSKI** kļūs par Honkongas filharmoniskā orķestra mākslinieciskovadītāju, pirms tam strādājot kā šī amata pienākumu izpildītājs 2025./2026. gada sezonā. 2022. gada janvārī viņš iecelts par Brēmenes Vācu kamerfilharmonijas galveno viesdiriģentu, kļūstot par pirmo šāda titula īpašnieku orķestra 42 gadu pastāvēšanas vēsturē. Tā paša gada maijā Peltokoski kļuva par Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra mākslinieciskovadītāju un galveno diriģentu, sākot darbu no 2022./2023. gada koncertsezonas. Drīz pēc tam arī Roterdamas filharmonijas orķestris Peltokoski pasludināja par orķestra galveno viesdiriģentu. 2022. gada augustā tolaik 22 gadus vecais Tarmo Peltokoski diriģēja savu pirmo "Nībelunga gredzena" ciklu Somijas *Eurajoki Bel Canto* festivālā. 2022. gada decembrī Peltokoski iecelts par Tulūzas Nacionālā Kapitolija orķestra mākslinieciskovadītāju.

Pēdējās sezonās Tarmo Peltokoski diriģējis Honkongas filharmonisko orķestri, Francijas Radio filharmonisko orķestri, Romas Sv. Cecīlijas orķestri, "Losandželosas filharmoniķus", Toronto simfonisko orķestri, Zviedrijas Radio filharmonisko orķestri un Gēteborgas simfonisko orķestri, kā arī Diendvidrietumvācu Radio (SWR) simfonisko orķestri Bādenbādenes Vasarsvētku festivālā un Berlīnes Vācu simfonisko orķestri. Diriģents uzstājies arī Reingavas, Šlēsvigas-Holšteinas, Verbjē un Brēmenes mūzikas festivālos, Bonnas Bēthovena festivālā un Granādas starptautiskajā mūzikas un dejas festivālā. 2023. gada aprīlī atkārtoti uzstājies *Eurajoki Bel Canto* festivālā, diriģējot Vāgnera "Tristanu un Izoldi". 2023. gada vasarā kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri iestudējis operu "Zigfrīds", savukārt 2023. gada oktobrī — "Donu Žuanu" Somijas Nacionālajā operā.

Šī gada augustā Peltokoski diriģēja Vāgnera "Dievu mijkrēsli" Rīgā. Septembrī viņš debitēja BBC Promenādes koncertā Karaliskajā Alberta zālē kopā ar BBC Simfonisko orķestri, vēlāk rudenī diriģē *La Scala* orķestri, "Cīrihes filharmoniķus" un Izraēlas Filharmonisko orķestri.

2025. gada pavasarī plānota turneja pa Vāciju ar Tulūzas Nacionālo Kapitolija orķestri, debija ar Londonas filharmonisko orķestri un Bavārijas Valsts orķestri, uzstāšanās Luksemburgā un Briselē ar Vāgnera "Klīstošo holandieti", kā arī debija Japānā, diriģējot NHK Tokijas simfonisko orķestri. 2025. gada vasarā viņš vadīs "Parsifāla" atskaņojumu ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri. Īstenoti sadarbības projekti ar tādiem izciliem solistiem kā Judzja Vana, Asmika Grigorjana, Matiass Gērne, Jūlija Fišere un daudziem citiem.

Līdztekus diriģēšanai Tarmo Peltokoski ir arī atzīts pianists. Viņa klavierspēle apbalvota daudzos konkursos, Peltokoski ir uzstājies kā solists ar visiem zināmākajiem Somijas orķestriem. 2023. gada oktobrī Tarmo Peltokoski parakstījis ekskluzīvu līgumu ar *Deutsche Grammophon*. Viņa debijas albums izdots 2024. gada maijā. 2022. gadā saņēmis Reingavas mūzikas festivāla Loto balvu, kā arī 2023. gadā — prestižo *OPUS Klassik* par ierakstu kopā ar Brēmenes Vācu kamerfilharmonijas orķestri.

PROKOFIEV

In the 2019 programme for LNSO's season closing concert, musicologist Orests Silabriedis writes:

'Sergei Prokofiev disliked the pallid, the insipid, and the sentimental. He preferred originality and striking, clear-cut ideas. Not only was Prokofiev one of the most virtuosic pianists of his era, but also a fabulous, witty storyteller; a passionate chess player in his youth, and an avid card player in later years. The 20's and 30s were spent in the USA and Europe, and Prokofiev's return to his Soviet homeland in 1936 did not bring much happiness. He earned acclaim from the authorities for his music for Eisenstein's film *Alexander Nevsky*. In February, 1948, Prokofiev's career was effectively blocked after Zhdanov's speech against formalism in CPSU Central Committee plenum. Cultural processes in the Soviet Union froze, and Prokofiev did not live to experience the thaw following Stalin's death — weakened by illness, the composer passed away on the same day as Joseph Vissarionovich.

Sergei Prokofiev wrote five piano concertos, all of them early in life, before the age of 41. Four of the concertos (No. 1, 2, 3, 5) premiered during his lifetime with the author as soloist, whereas Piano Concerto no. 4, written for pianist Paul Wittgenstein who lost his right arm in the war, was first performed only after the composer's death.

Sergei Prokofiev admired Joseph Haydn's music, and elements of Viennese classicism are rife in Prokofiev's own wide range of works, including Piano Concerto no. 3. Konstantin Balmont, renowned poet of the Russian Silver Age, said the of the concerto that 'a mighty Scythian strikes the sun's great drum'. The composer performed the solo in the first performance in Chicago. Nobody could understand the concerto, but it was received rather well, which cannot be said about the performance in New York, which was a flop.

The concerto only achieved worldwide acclaim after Serge Koussevitzky conducted it in Paris in 1922. The work parallels the life of its author. Piano Concerto no. 3 had already been drafted in 1917 as an attempt to cater to an American audience, but the success was mediocre. Prokofiev could not repeat Sergei Rachmaninoff's brilliant career in America — neither as a piano player, nor as a composer, and Prokofiev left for Europe in 1922 to spend the following years there. We, in turn, can relish a masterpiece of pure, unadulterated joy — catering to American tastes is out of the question.'

SHOSTAKOVICH

'Black-and-white categories make no sense in the shadowland of dictatorship. These composers [Dmitri Shostakovich, Sergei Prokofiev, Richard Strauss] were neither saints nor devils; they were flawed actors on a tilted stage. [...] Most dwell in neither darkness nor light, and Shostakovich speaks for all.' (Alex Ross, *The Rest is Noise*)

Dmitri Shostakovich is widely regarded as one of the greatest symphonists of the 20th century, leaving behind a remarkable legacy of 15 symphonies. Having lived through significant events such as the 1917 revolution, Stalin's repressions, World War II, Khrushchev's Thaw, and even Brezhnev's stagnation, he is somewhat of a composer-acrobat, navigating the delicate balance between uncompromising self-expression and the oppressive grip of prevailing ideology, in addition to an almost neurotic fear dating back to the 1930s and persisting until the end of his life. Known for his heightened sensitivity and profound intellect, Shostakovich crafts a distinctive musical language characterised by its vividness, grotesque elements, and satirical undertones, which may still hold undiscovered subtexts. Like a distorted mirror, his compositions reflect the events of his time.

In the summer of 1941, the German army launches a rapid and aggressive invasion of the Soviet Union. By 9 September, the Wehrmacht surrounds Leningrad, cutting off all communication with the outside world for nearly 900 days. The Siege of Leningrad becomes one of history's most devastating humanitarian disasters, with civilian casualties estimated between 600 000 and 1.5 million. During the early months of the blockade, Dmitri Shostakovich also remains in his hometown. In a September 1941 radio broadcast, he announces that he has completed the first two movements of his Seventh Symphony. On 1 October, he is evacuated from Leningrad to Kuybyshev (now Samara), where he finishes the symphony and where it premieres in March 1942, followed by renditions all across the world. On 9 August 1942, the symphony is famously performed in the besieged Leningrad by the city's Radio Orchestra under conductor Karl Eliasberg. The orchestra is severely depleted by the siege with some members having fled and others having perished. Three of the musicians who rehearse the symphony do not live to see its performance.

The first movement of Shostakovich's Seventh Symphony begins with determination, which is soon interrupted by the initially understated and later oppressive "invasion theme". Due to the ostinato drum rhythm and the relentless repetition of the theme, it can be compared to Ravel's *Boléro*. Historical accounts from Shostakovich's contemporaries reveal that the first movement's theme was composed before the outbreak of war as a universal representation of evil. The omnipresent "invasion theme" reaches a devastating climax before

giving way to a mournful and soothing bassoon solo, yet the coda suggests that the invader is still nearby. The second movement serves as a scherzo, turning lightness and lyricism into grotesque exaggeration and sardonic humour. The slow movement shifts to a lament performed by the entire orchestra at the beginning and end with a poignant central flute solo. The mourning and solace of the third movement is briefly interrupted by the return of the "invader". In the finale, Shostakovich masterfully resolves layers of musical intensity and tension, bringing the symphony to a triumphant (and, perhaps, deliberately over-saturated) conclusion.

The Finnish-Cuban pianist **ANTON MEJIAS** made his recital debut at the age of eight, and by ten, he had already learned the entire Well Tempered Clavier, Book I. Since then he has added the complete French and English Suites, all six partitas, and the Well-Tempered Clavier, Book II, to his repertoire.

In August 2023, Anton Mejias made his US debut with the Los Angeles Philharmonic at the Hollywood Bowl under conductor Tarmo Peltokoski. In the season he made his recital debuts at the Klavier-Festival Ruhr, the Dresdner Musikfestspiele, and in Munich. In 24/25 he will debut in recital in Berlin.

In addition to Tarmo Peltokoski, he has performed under conductors Klaus Mäkelä and Lawrence Renes and has played with the Helsinki Philharmonic Orchestra, Tampere Philharmonic Orchestra and the Hallé Orchestra Manchester. In February 2023, he accompanied baritone Matthias Goerne for a recital of Schubert's *Winterreise* at the Théatre du Capitole de Toulouse. He has won top prizes from the Viotti International Piano Competition and the Nordic Piano Competition.

Anton Mejias began studying piano with Meri Louhos when he was five years old and went on to study at the Sibelius Academy with Teppo Koivisto and Niklas Pokki. He is currently pursuing a Bachelors degree at the Curtis Institute of Music where he is in the studio of Ignat Solzhenitsyn and he additionally studies with the renowned Gary Graffman.

Finnish conductor **TARMO PELTOKOSKI** will become the Hong Kong Philharmonic Orchestra's Music Director beginning in the 2026/27 season, after serving as Music Director Designate in 2025/26. He was awarded the title "Principal Guest Conductor" of The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen in January 2022, the first conductor to hold this position in the orchestra's 42-year history. In May 2022, Peltokoski was named Music and Artistic Director of the Latvian National Symphony Orchestra. He started his term in the 22/23 season. He was subsequently named Principal Guest Conductor of the Rotterdams Philharmonisch Orkest. In August 2022 at the age of 22, he completed his first Wagner Ring cycle at the Eurajoki Bel Canto Festival. In December 2022, Peltokoski was announced as Music Director of the Orchestre National du Capitole de Toulouse. In recent seasons he made debuts with the Hong Kong Philharmonic, Orchestre Philharmonique de Radio France, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Los Angeles Philharmonic, Toronto Symphony, Swedish Radio Symphony Orchestra and Göteborgs Symfoniker as well as SWR Symphonieorchester at Pfingstfestspiele Baden-Baden and with Deutsches Symphonie-Orchester Berlin.

Summer festival debuts include Rheingau Musik Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival, Beethovenfest Bonn, the Verbier Festival, Musikfest Bremen and Festival de Música y Danza Granada. Tarmo Peltokoski returned to Eurajoki Bel Canto Festival to conduct *Tristan und Isolde* in April 2023. In summer 2023 he conducted *Siegfried* with the Latvian National Symphony Orchestra and *Don Giovanni* at the Finnish National Opera in October 2023. This August Peltokoski conducted Wagner's *Götterdämmerung* in Riga. In September he made his BBC Proms debut at Royal Albert Hall with the BBC Symphony and later in the fall conducted Filarmonica della Scala and Philharmonia Zürich as well as the Israel Philharmonic Orchestra. In the spring of 2025 he will tour Germany with Orchestre National du Capitole de Toulouse, make his debut with the London Philharmonic Orchestra and Bayerisches Staatsorchester, conduct Wagner's *Der Fliegende Holländer* in Luxembourg and Brussels and will make his Japan debut conducting the NHK Symphony. In the summer of 2025 he will be conducting *Parsifal* with the Latvian National Symphony Orchestra.

He has worked with soloists including Yuja Wang, Asmik Grigorian, Matthias Goerne, Julia Fischer, Golda Schultz, Martin Fröst, Patricia Kopatchinskaja, Janine Jansen, Martin Helmchen, Leonidas Kavakos, Camilla Nylund and Sol Gabetta.

Tarmo Peltokoski began his studies with professor emeritus Jorma Panula at the age of 14 and studied with Sakari Oramo at the Sibelius Academy. He has also been taught by Hannu Lintu, Jukka-Pekka Saraste and Esa-Pekka Salonen. Also an acclaimed pianist, he studied piano at the Sibelius Academy with Antti Hotti. His piano playing has been awarded at many competitions and he has appeared as a soloist

with all major Finnish orchestras. In October 2023 Tarmo Peltokoski signed an exclusive recording contract with Deutsche Grammophon. His debut album was released in May 2024. In 2022 he received the Lotto Prize at Rheingau Musik Festival and in 2023 he received the OPUS Klassik for his recording with The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen.

In addition Tarmo Peltokoski has also studied composing and arranging, and especially enjoys music comedy and improvisation.

TUVĀKIE KONCERTI

Svētdien, 29. decembrī, plkst. 17.00 koncertzālē "Cēsis"
Pirmdien, 30. decembrī, plkst. 17.00 Latgales vēstniecībā GORS
Piektdien, 3. janvārī, plkst. 19.00 Hanzas Peronā
Sestdien, 4. janvārī, plkst. 19.00 Hanzas Peronā

LNSO GADUMIJAS KONCERTS

BOHDANS LUTSS — vijole
Diriģents **AIVIS GRETERS**
Koncertu vada **ANETE AŠMANE-VILSONE**

PROGRAMMĀ:
Johana ŠTRAUSA, Morisa RAVELA, Antonīna DVORŽĀKA un citu komponistu mūzika

Sestdien, 18. janvārī, plkst. 17.00 koncertzālē "Cēsis"

"CĒSIS — LATVIJAS KULTŪRAS GALVASPILSĒTA 2025" ATKLĀŠANAS KONCERTS

INGA KALNA — soprāns
ZANDA ŠVĒDE — mecosoprāns
RAFALS BARTMINSKIS — tenors
RIHARDS MAČANOVSKIS — bass
VALSTS AKADĒMISKAIS KORIS "LATVIJA"
Diriģents **DŽEIMSS ŠERLOKS**

PROGRAMMĀ:
Ludvigs van BĒTHOVENS "Svinīgā mesa" Remažorā (*Missa solemnis*)

PIESAKIES
LNSO JAUNUMIEM

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Veerle Houbraken

Pirmās vijoles | I violins
Sandis Šteinbergs, Aleksejs Bahirs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš, Margarita Ogibalova, Konstantīns Paturskis, Lāsma Vītola, Jevgenija Otroško

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Ilze Pence, Beāte Račko, Inga Puķīte, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Liene Briede, Agnese Stalidzāne, Agnese Kanniņa, Rūdolfs Miķelsons, Velga Polinska

Alti | Violas
Arigo Štrāls, Pēteris Trasuns, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Jevgenija Gorbunova, Diāna Reimane

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Dace Zālīte-Zilberte, Jānis Rinkulis, Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns, Mārtiņš Turss, Emma Bandeniece, Maksims Skibickis

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Viktors Veļičko, Kristaps Pētersons, Ivars Ozols, Viktors Stankevičs, Laine Freidenberga

Flautas | Flutes
Maija Zandberga, Ilze Urbāne, Elīna Čeprova

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Dainis Cimermanis, Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Mārtiņš Circenis, Mareks Pinta, Sigurds Lallo, Alise Gavare

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs, Normunds Zvejnieks, Raimonds Gulbis

Mežragi | Horns
Artūrs Šults, Māris Evelons, Mārcis Kalniņš, Miks Bankevics, Mikus Runka, Rolands Sēlis, Guntis Kronītis, Viesturs Čunka

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Dāvis Sedols, Mārtiņš Zujs, Jānis Frīdenfelds, Kristiāns Kalva, Edgars Bārzdiņš

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Hrustaļovs, Māris Zondaks, Laura Muceniece, Edvīns Alpajevs, Ance Vanaga

Tuba | Tuba
Kaspars Šmits

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Vaivods, Elīna Endzele, Mikus Bāliņš, Elvijs Endelis, Edvards Paulis Muzikants, Edgars Saksons, Rūdolfs Rocēns

Arfas | Harps
Elizabete Gulbe, Inita Neilande

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Evelīna Jēkabsone